

politiske Grunde; thi Grundloven hlemmer vistnok, at Undtagelser kunne stee ved Lov, men kun Undtagelser for visse Classer af Embedsmænd. Det kan heller ikke være Grundlovens Mening, at Undtagelserne skulle være hyppigere end Reglen, det er kun Undtagelser, Grundloven har tænkt sig; den almindelige Regel maa blive staaende, og saaledes er det Formaal, at Embedsmænd i det Hele ikke skulle kunne affattes paa Grund af politiske Ansuelser, udførligt ved simpel Lov. Dersom den ærede Taler vilde have bidraget til dette Spørgsmaals Løsning, saa maatte han have nævnt visse bestemte Classer, hvor det var paatrængende fornødent, eller hvor der ialtfald var sær Opfordring til at gjøre en Undtagelse; thi det er det ene praktiske Mulige; men saavidt jeg hørte, antydede den ærede Taler ikke med eet Ord, hvilke Classer af Embedsmænd det skulde være, der fremfor andre skulde undtages fra Grundlovens Regel.

Den ærede Taler ansøgte vel, at Grundlovens § 22 indeholdt et Løfte om, at Undtagelser fra Affatteligheden skulde stee ved Lov, at Paragraphen var en saakaldt Løfteparagraph, men Ordene i denne § i Grundloven, „Undtagelser bestemmes ved Lov“, tilstede ogsaa den Fortolkning, at man ikke har villet gjøre Grundlovens Regel, at Embedsmænd kunne affediges, saa stærk, at der ei ved simpel Lov kunde gjøres Undtagelser for visse Classer. Jeg veed vel, at der er andre Steder i Grundloven, hvor Udtrykkene „ordnes ved Lov“ ere at betragte som indeholdende et Løfte derom, men der er Forholdet et andet; thi disse Dele af Grundloven, som give bestemt Udsgit til fremtidige Foranstaltninger, handle ikke om Undtagelser fra en grundlovsmaassig Regel, men om Ordningen af et heelt Forhold; det er altsaa tvivlsomt, om det virkelig er tilkjendegivet, at flere Undtagelser skulde finde Sted for andre Classer Embedsmænd end Dommerne. Saalænge der i alt Fald ikke paavises nogen saadan Klasse, for hvilken man i Særdeleshed maatte ønske det, mener jeg, at det er en af de Lovforanstaltninger, der maa blive de senere blandt de i Grundloven paatænkte, og Ministeriet har der-

for heller ikke tænkt paa for Tiden at fremkomme med nogen Lov om denne Classification.

Forsaaavidt der er henvist til forskjellige, efter den ærede Interpellants Mening, friggende Misbrug af den Myndighed, som Grundloven hlemmede den astraadte Regjering, da vilde det ikke være sømmeligt for mig, om jeg deeltog i Daddelen derover; jeg troer, at det nuværende Ministerium hverken bør indlade sig paa her at fordømme eller frifinde sine Vorgængere; men een Betragtning maa jeg dog gjøre gjældende i sin Almindelighed, og det er, at Misbrugen af en Rettighed ikke viser, at Rettigheden i sig selv bør bortfalde.

C. C. Møller: Den høitagtede Minister sagde, at jeg gif udenfor den Betragtning, at Ministeriet maatte have frie Hænder for at remove de fjødesløse Embedsmænd; jeg maa tillade mig at bringe i Erindring, at det ikke laa udenfor min Betragtning; thi jeg sagde, at det høitærede Ministerium maatte skærpe de disciplinaire Love, og jeg yttrede jo netop derhos, at man kunde indføre en Jury, hvilket maastee vilde være det kraftigste Middel til at indvirke paa fjødesløse og efterladne Embedsmænd. Naar den høitagtede Minister har sagt, at jeg ikke har nævnt nogen Klasse af Embedsmænd, som, ifølge det her givne Løfte, skulde være uaffattelige, saa var det, fordi jeg i denne, som i alle andre Henseender, har Tillid til det høitagtede Ministeriums Wijsdom, thi jeg kunde jo gjerne have nævnt: Sagførere, Professore ved Universitetet, Lærere ved de lærde Anstalter, Geistligheden, Lægerne o. m. Fl.; men jeg troede ikke, at jeg behøvede at give det høitagtede Ministerium noget Vink eller nogen Oplysning i denne Henseende, da jeg antager, at det langt bedre end jeg vil kunne bestemme det. Naar den høitagtede Minister siger, at dette ikke er lovet som noget bestemt Løfte, og at altsaa denne § ikke skulde kunne henregnes til de saakaldte Løfteparagrapher, saa kan jeg virkelig ikke komme til anden Erkjendelse, end at det her staaer som et udtrykkeligt givet Løfte, idet § 22 siger: „Undtagelser for visse Classer af Embedsmænd, foruden den i § 78 (nemlig om Dommerne) fastsatte, bestemmes ved Lov“. Det er ganske paa samme Maade,